

udtrykt det, at varetage Bevogtningsopgaver.

Men til at varetage Bevogtningsopgaver er det et ganske urimeligt og uhensigtsmæssigt Materiel, man her har valgt; for disse saakaldte Linieskibe, som vel kan oversættes med Kystforsvarsskibe, egner sig ikke til at udføre Bevogtningsopgaver, de er forholdsvist meget svagt armerede og navnlig langsomme og tunge Skibe, medens netop det, der fordres af Skibe og Fartøjer, der skal udføre Bevogtningsopgaver, er Hurtighed i Bevægelsen. Disse Skibe egner sig altsaa ikke til det, de siges at skulle være til, nemlig til at udføre Bevogtning. Men naar det er Tilfældet, saa skaber man her en Flaadeordning, som er i ligefrem Strid med Forudsætningerne i Forbundspagtens Artikel 8, der siger, at man skal opfordre Regeringerne i de forskellige Lande til at gaa til den størst mulige Indskrænkning i Militærapparatet. For Flaadens Vedkommende udtrykte det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sin Glæde og Stolthed over, at Danmark gaar i Spidsen paa dette Omraade ved at opfylde Forbundspagtens Artikel 8 paa den Maade, at man forøger det militære Apparat i Stedet for at formindske det. Det foreliggende Forslag til Lov om Søværnets Ordning vil, hvis det gennemføres, blive dyrere, sandsynligvis langt dyrere, end det giver sig ud for, og denne Ordning vil under ingen Omstændigheder formaa at løse den Forsvarsopgave, der stilles den. I det hele taget vil det være ganske umuligt, hvordan man end bærer sig ad herhjemme, at skabe et virkeligt Forsvarsapparat; og for Flaadens Vedkommende er det klart og efter min Mening træffende udtalt af den kommanderende General, at hvordan man end indretter Flaaden, vil den aldeles ikke være i Stand til at hindre Landgangsforsøg og optage en Kamp med en fremmed Flaade, og end mindre vil den være i Stand til at imødegaa det, man kalder et virkeligt Angreb. Den vil altsaa ikke være i Stand til at løse de Opgaver, der stilles den. Tværtimod vil et Forsøg paa at skabe og opretholde noget, der skal gaa og gælde for en Kampflaade, kun tjene til at bringe vor nationale Sikkerhed i Fare, saa sandt som Forholdet er dette, at hvis vi skaber noget, der dog kan anses for at have en vis Brug-

barhed i andres Hænder, ikke i vore egne Hænder, saa henleder vi Opmærksomheden paa os, paa, at vi er i Besiddelse af dette Apparat, som man siger, til Forsvar af vor Neutralitet eller vor nationale Sikkerhed.

Forholdet er i Virkeligheden det, at ikke alene det konservative Folkeparti, men ogsaa Venstre er kommet langt bort fra Tanken om at opretholde Neutraliteten, jeg vil ikke sige fra Tanken om Forsvaret for Neutraliteten, for som bekendt har Venstres første Mand, Venstres Fører Hr. J. C. Christensen, atter og atter tidligere betonet, at et Forsvar af Neutraliteten var vi ikke i Stand til. Jeg ved ikke, om han tilføjede, men han kunde have tilføjet, at det at forsvare Neutraliteten var det samme som at opgive Neutraliteten. I samme Øjeblik man præsterer det, man kalder effektivt Forsvar af Neutraliteten, er man ude af Neutraliteten og inde i Krigen. Netop ved det Udtryk, som man bruger fra Venstres Side saavel som fra konservativ Side om, at vi ganske vist ikke kan føre en lang Krig med en Stormagt, men vi skal kunne præstere et henholdende Forsvar, indtil Hjælpen kommer, ved selve det Udtryk tilkendegiver man paa den klareste Maade, at man er borte fra Neutralitetspolitikken og inde i Alliancepolitikken. Naar en anden Magt skal komme os til Hjælp, saa kommer den selvfølgelig ikke for at hjælpe os med at forsvare vor Neutralitet, som ikke længere eksisterer, men saa kommer den — jeg ved ikke af at have set noget dertil siden 1658 — for at bistaa os, saa kommer den som vor Forbundsfælle mod en fælles Fjende; og saa er vi inde i Krigen med det samme. Man kan udtrykke med et enkelt Ord, hvad et effektivt Forsvar af Neutraliteten betyder. Det er tilstrækkeligt at nævne Ordet Belgien. Da man herhjemme den 4. August 1914 fik at vide, at Tyskerne var gaaet over paa Belgiens Grund, gad jeg vidst, om noget Menneske mere tænkte paa, at Belgien forsvarede sin Neutralitet, og at Franskmandene og Englænderne vilde komme for at bistaa det med at opretholde dets Neutralitet. Nej, alle var paa det rene med, at nu var Belgien inde i Krigen, og nu stod det som Frankrigs og Englands Forbundsfælle. Om man vil anse det for en heldig og klog Politik, er et Spørgsmaal for sig; men at det ikke var